

Kız ve Nazik Dev

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Nazik Dev

Ebru Mina TOMURCUK

Bir zamanlar, uzun ağaçlarla ve şarkı söyleyen kuşlarla dolu bir ormanda, Lily adında neşeli bir kız yaşarmış. Sıcak açık kahverengi teni, iki yandan zıplayan koyu kahverengi kıvrıkcık saçları ve aralıklı dişli bir gülümsemesi varmış. Her sabah parlak sarı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyer, bez çantasını alıp ormana doğru seke seke gidermiş. Lily keşfetmeyi ve hayvanlarla konuşmayı çok severmiş. Orman onun dünyadaki en sevdiği yermiş.

Bir gün, bir kelebeğin peşinden koşarken Lily derinden gelen, gümbür gümbür bir ses duymuş. 'Ho, ho, ho!' Bu, gök gürültüsü kadar büyük bir kahkahaymış. Dev bir meşe ağacının arkasından bakmış ve şaşkınlıkla nefesini tutmuş. Karşısında, en uzun ağacın üç katı boyunda bir dev duruyormuş! Teni yosun yeşiliymiş ve gür, ağaç kabuğu rengi sakalı minik dallarla doluymuş. Yumuşak kehribar rengi gözleri ona doğru parıldamış ve omuzlarından küçük çiçekler filizlenmiş.

Lily hiç korkmamış. 'Merhaba!' diye seslenmiş yukarıya. 'Ben Lily. Sen kimsin?' Dev, onu korkutmamak için yavaşça diz çökmüş. 'Ben Kayataş,' demiş hafif bir esinti gibi bir sesle. 'Orman hayvanlarını korurum.' Lily aralıklı dişli gülümsemesiyle gülümsemiş. 'Bu harika! Ben de hayvanları severim.' Ve işte böylece, en küçük kız ile en büyük dev arasında bir dostluk başlamış.

Kayataş, Lily'ye en sevdiği yerleri göstermiş. Tavşanlar geçebilsin diye devrilmiş kütükleri kaldırmış, kuşlar yuva yapabilsin diye dalları nazıkçe hareket ettirmiş. 'Gücün inanılmaz,' demiş Lily. Kayataş kıkırdamış. 'Güç ancak başkalarına yardım ederse iyidir,' demiş. Lily başını sallamış. Bez çantasını açıp onunla bir ballı kurabiye paylaşmış. Kayataş için kııntı kadarmış ama keyifle yemiş.

Bacağında mavi bir kurdele olan, turuncu-kırmızı göğüslü küçük bir kızılgerdan pır pır ederek yanlarına konmuş. 'Merhaba! Ben Pip,' diye cıvılamış. 'Ormanı gözetler, nöbet tutarım.' Pip, Lily'nin sarı yağmurluğunu sevmiş ve her yere onu takip etmiş. Lily, Kayataş ve Pip birlikte ormanı keşfetmişler. Bir çalının arkasından bakan, uzun sarkık kulaklı ve bir kulağının arkasında küçük yeşil bir yaprak olan Hazel adında utangaç bir tavşan bulmuşlar.

Hazel minicik bir sesle konuşmuş. 'Fırtına geliyor,' diye fısıldamış. 'Bıyıklarımda hissediyorum.' Kayataş gökyüzüne bakmış. Karanlık bulutlar toplanıyormuş. 'Herkesi uyarmalıyız,' demiş. Lily başını sallamış. 'Pip, uçup kuşlara haber verebilir misin?' Pip cesurca cıvılamış ve hızla uçup gitmiş. 'Hazel, sen tavşanları ve geyikleri uyar,' demiş Lily. 'Kayataş, sen herkesin güvende olduğundan emin ol.'

Fırtına yüksek gök gürültüsü ve şiddetli yağmurla gelmiş. Kayataş kocaman kollarını bir çatı gibi germiş ve bütün hayvanlar onun altına sokulmuş. Lily'nin yağmurluğu onu kuru tutmuş. Pip, Kayataş'ın sakalının altına gizlenmiş. Hazel, Lily'nin çizmelerine sokulmuş. Rüzgâr uğuldamış ama dev dimdik ayakta durmuş. 'Endişelenme,' demiş Kayataş yumuşakça. 'Ben seni korurum.' Ve bütün o uzun, çılgın gece boyunca korumuş.

Sabah olduđunda orman darmadağınmış. Her yerde dallar varmış ve bazı hayvan yuvaları bozulmuş. Pip tüyleri karışmış hâlde aşağı uçmuş. 'Yuvam yok oldu!' diye üzgünce cıvılamış. Hazel yanlarına hoplamış. 'Yuvam su altında kaldı,' demiş, sarkık kulakları düşmüş. 'Ne yapacağız?' Lily, Kayataş'a bakmış. 'Bunu düzeltebiliriz,' demiş. 'Birlikte.' Kayataş gülümsemiş. 'Evet, düzeltebiliriz.'

Lily bez çantasını açıp ahşap kazıklar, ip ve küçük bir çekiç çıkarmış. Kayataş yamalı kahverengi çantasını açmış. 'Bende daha çok kazık ve ip var,' demiş. 'Yuvalarla başlayalım.' Kayataş devrilmiş dalları nazıkçe kaldırırken Lily kazıkları yerlerine çakmış. Pip etrafta uçup her yuvanın nereye gitmesi gerektiğini göstermiş. Hazel yataklık için yumuşak yosun ve kuru yapraklar toplamış. Herkesin bir işi varmış.

Bütün gün çalışmışlar. Kayataş'ın büyük gücü ağır işleri kolaylaştırmış. Kocaman kütükleri çubuk gibi taşımış. Lily'nin küçük elleri hızlı ve dikkatliymiş. Düğümler atmış, kazıkları tam yerine yerleştirmiş. Kuşlar bir çalışma şarkısı söylemiş, tavşanlar ayaklarını ritimle yere vurmuş. Geyikler bile boynuzlarında dallar taşıyarak yardıma gelmiş. Orman takım ruhu ve iyilikle dolmuş.

Öğleden sonra yeni yuvalar ağaçların yükseklerindeymiş. Yuvalar kuru ve sıcacıkmiş. 'Yaşasın!' diye sevinçle bağırmış Pip, havada mutlu bir tur atarak. Hazel yaprak şapkası zıplayarak daireler çizmiş. Diğer hayvanlar etraflarına toplanmış. 'Yuvalarımızı kurtardınız!' diye bağırışlar. Lily kızarmış. 'Hep birlikte yaptık,' demiş. Kayataş başını sallamış. 'Ve Lily'nin küçük elleri benim büyük ellerim kadar önemliydi.'

Hayvanlar onlara teşekkür etmek istemiş. Kuşlar çiçeklerden bir taç örüp Lily'nin başına koymuş. Tavşanlar taze meyveler getirmiş, geyikler tatlı yonca bulmuş. 'İyiliğiniz için,' demişler. Lily ikramları herkesle paylaşmış. Pip, Kayataş'ın omzuna konup neşeli bir melodi söylemiş. Hazel, Lily'nin yanına sokulmuş. Kahkahalar ve dostlukla dolu, unutulmaz bir şölen olmuş.

Kayataş, Lily'ye bakmış. 'Görüyor musun,' demiş, 'güç her zaman iyiliğe hizmet etmelidir. Bunu bana sen öğrettin.' Lily onun kocaman başparmağına sarılmış. 'Sen de bana en küçük arkadaşın bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrettin,' demiş. Güneş batmış, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyamış. Hayvanlar bir kez daha tezahürat yapmış. 'Yaşasın Lily ve Kayataş! Yaşasın iyilik!'

O günden sonra Lily ve Kayataş en iyi arkadaş olmuşlar. Her gün birlikte ormanla ilgilenmişler. Kayataş büyük gücünü yardım etmek için kullanmış, Lily ise akıllı fikirlerini ve iyi kalbini. Pip ve Hazel hep yanlarındaymış. Orman hayvanları güvende olduklarını bilirmiş. Ve ne zaman birinin yardıma ihtiyacı olsa, 'Lily ve Kayataş'ı çağırın. Onlar ne yapacaklarını bilir,' derlermiş.

Bir akşam, yıldızlar çıkarken Lily, Kayataş'ın dizine oturmuş. 'Biliyor musun,' demiş, 'eskiden devlerin korkutucu olduğunu düşünürdüm. Ama sen tanıdığım en nazik arkadaşsın.' Kayataş kıkırdamış ve omzunda küçük bir çiçek açmış. 'Ben de küçük arkadaşların fazla bir şey yapamayacağını düşünürdüm,' demiş. 'Ama sen bana iyiliğin herkesi güçlü kıldığını gösterdin.' Parıldayan gökyüzüne gülümsemişler.

Ve böylece, uzun ağaçlarla ve şarkı söyleyen kuşlarla dolu o ormanda, kız ve nazik dev mutlu mesut yaşamışlar. Herkese gücün iyiliğe hizmet etmesi gerektiğini ve dostluğun en küçük ile en büyük arkadaşlar arasında bile büyüyebileceğini göstermişler. Hayvanlar hâlâ her gün onlar için tezahürat yaparmış. Ve dikkatle dinlerseniz, Pip'in neşeli şarkısını ve Hazel'in mutlu pat pat sesini duyabilirsiniz; ormanı yuva yapan arkadaşları kutluyorlar.